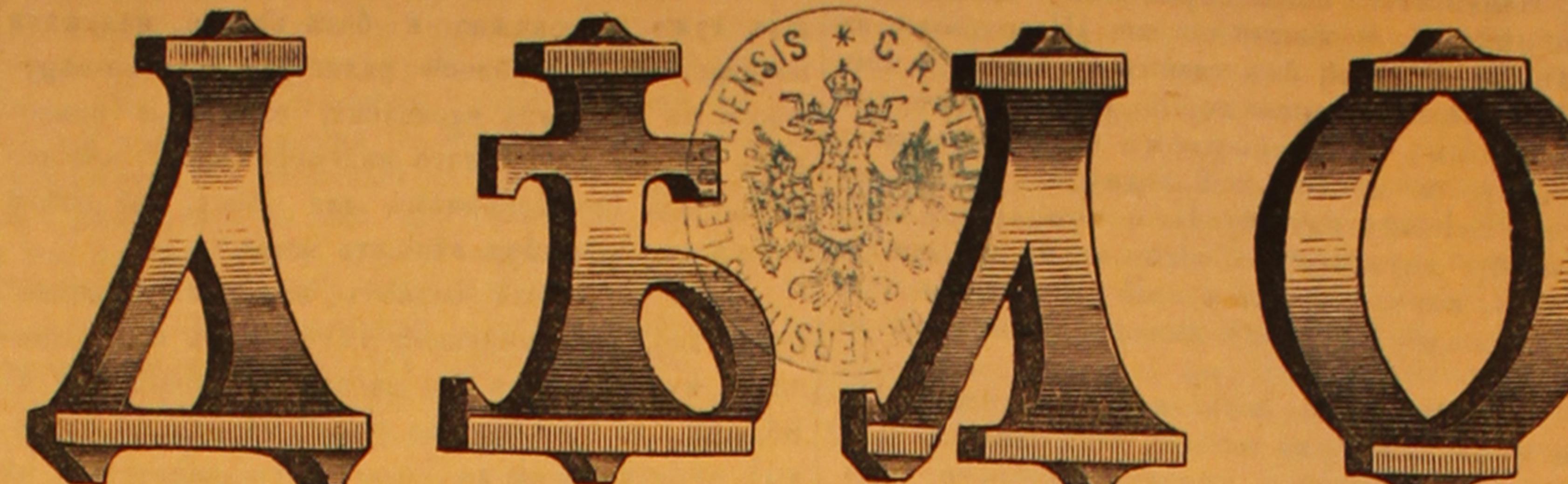

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сутн.) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ „Бібліотека наїздана. поїтості“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и поїтівного для кожного місяця.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицка.
Всі злити, посылки и реклами підлежать пересыпата підъ злогою: редакція в адміністрації „Діло“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не ввертаються тільки на попереднє заслання.
Поодиноке число стоить 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цій 8 кр. а. в. бути однозначною початкою.
Рекламація неопечатаній вільний більш порта.
Предплату належить пересыпати франко (нафідуще почтовими переказомъ) до: Адміністрації часописи „Діло“ у Галицькій, Ч. 44.

Просимо всіхъ П. Т. Предплатниківъ „Діла“ поспішити съ надсыланьемъ залогової предплати, щобъ мы не були змушені переривати Імъ высылку нашої часописи.

ПОЛИТИКА — СПЕКУЛЯЦІЯ.

Політика Поляківъ — то мова времена сігордичної весни: день погоды, два дні дощу, день тепла, два студени. Недавно ще зъ колумнъ польськихъ газетъ розлягалися горячі слова хвали для нинѣшньої федераційної системи гр. Таффе, горячі похвали для політичного розуму нинѣшньої праціць, съ глубокимъ іѣбы-переконаньемъ голосилася єдиноспасительностъ сполученого дѣлана славянськихъ пословъ, Поляківъ, Чехівъ и Словенцівъ, кидалися громы на „wscieklych teutonow“-централістовъ, на „Schreibjungeles-овъ“ централістичної прасы, и т. д., — а отъ довго не треба було ждати, щобъ політика Поляківъ змінилася, щобъ въ польській прасѣ по такої хорошої погодѣ змінилося нагле на погану слоту. Не треба довго доказувати, що зміна польского гумору політичного стоять въ звязи съ політичною атмосферою, запанувавшою недавно въ цвілій Европѣ. Союзъ трьохъ царствъ, мирне уладжуванье относинъ іѣжнародныхъ на балканському півостровѣ, виступленіе кн. Бісмарка въ процесії Крашевскаго и результатъ того процесу, становище Чехівъ до Россії, — все то не до вподоби проводирамъ галицько-польскимъ и они готові теперъ змінити хоруговку, покинуті правоцю а съ нею славянськихъ пословъ и будь що будь шукати такихъ союзниківъ, котрі мали-бы таке широке понятіе о загальніхъ интересахъ краївъ и держави, якъ они, и таке саме понятіе „посвяченія“ личнихъ користей для загального публичного добра, яке мають они.

Кто-жъ мігъ-бы бути найдогоднійшимъ на такого союзника Полякамъ въ радѣ державній, якъ не централісти, жидовскій банкіри и либералі гриндеры? А чи за часовъ централістичного правительства Поляки не дostaли столько користей для себе, сколько лиши забажали? Чи централістичне правительство не пожертвувало имъ Русиновъ, котрьхъ іѣбы-то протегувало, а на дѣлѣ лиши взыскувало? А чи при аферѣ Шварца-Каминьскаго не знайшли schone Seelen — польска и „тевтонська“ — мимо того, що въ парламентѣ були супротивъ себе іѣбы два конці іглы магнетичної? Якъ виказали слѣдство парламентарне, польскій посолъ збіглися въ той дѣлѣ съ централістичними, а контушовій и рожаньковій редакторы польский подвілили „швайгельдами“ съ „шрайблюдами“ днівниківъ централістичнихъ!.. Якъ бачимо, союзъ мѣжъ тими двома партіями не належить до рѣчій неимовірнихъ и неприроднихъ...

Недавно въ одной частинѣ польской прасы загудувъ бувъ окликъ „polityka wolnej reki“. Але окликъ той швиденько прошумівъ безслідно. Се була-бы політика нереальна, а галицькій Поляки — народъ дуже реально успособлений. Політика-жъ реальна вимагає союза съ сильною партією, котра въ даніхъ потрафить не перебирати въ средствахъ. И отъ п. Брониславъ Лозинській, секретаря галицького видѣлу краевого и кореспондентъ до цвілої копи газетъ польскихъ и нѣмецкихъ (межъ іншими до „Czas-u“ и „Wien. Allg. Ztg.“) затрубивъ въ найпопажійшомъ польскомъ журналѣ „Biblioteka Warszawska“ на „ретираду польской делегації зъ правицѣ до централістичної лѣвицѣ!“ „Не такій страшний чортъ, якъ его малоють, — пише п. секретарь нашого видѣлу краевого, — Поляки централістамъ прецѣ завдачують найзначійший свои добичи... Покинуто традиційний сентиментализъ супротивъ Славянъ, а возьмемся політики реальній. Чехи и Сло-

венцѣ за слабій союзники для насъ, а если рухъ народный Чехівъ и Словенцівъ не есть штучный, то удержится и безъ нашої помочи“. Отсе головна ідея статії п. Лозинського. Она ажъ надто характеризує совѣтливостъ Поляківъ и ихъ змаганія, она ажъ надто илюструє мінімізмъ симпатії ихъ до Славянъ. Ба, мы о тѣмъ зъ тяжкого досвѣду не бѣть нинѣ найлучше знаємо!

Борба о рускій языкъ

Бѣдный той нашъ языкъ рускій въ Галичинѣ! Що съ нимъ не витворюєся, то сего и въ байцѣ не витгадавъ-бы. Будущій историкъ буде мати щедрый матеріаль, особливо въ послѣдніхъ роковъ нашого сучасного життя, коли засяде до писання історії нашего політичного положенія въ Галичинѣ.

Ще не скончилася звѣтна справа о. Теофіла Петровскаго въ Москалівки въ дѣлѣ метрикальныхъ витягбъ для рекламиації войсковыхъ, а вже ц. к. староство въ Коссовѣ зновъ загрозило карю грошевою, взглянною каю арештъ священикамъ, котрій виказы дѣтей для щепленія бѣспы вѣтвакишился виготовити въ языцѣ рускому, уважаючи языкъ рускій рѣвновправнымъ съ кождымъ другимъ языкомъ въ Галичинѣ, а особливо въ чисто-рускому гуцульскомъ повѣтѣ. Ц. к. староста підъ загрозою 50 зр. кары жадавъ бѣть згаданихъ душпастирівъ виказу въ языцѣ латинському. Впередъ, якъ звѣтно, п. староста Сабатъ жадавъ виказовъ въ языцѣ нѣмецкому або латинському, а теперъ вже толькъ въ латинському. Пок. староста товмації Богушъ жадавъ подобныхъ виказовъ въ языцѣ польскомъ.

Не толькъ въ староствѣ коссовському, але и въ другихъ староствахъ, де доси такій виказы принималися въ языцѣ рускому, починають підъ загрозою кары жадати ихъ въ іншихъ языкахъ. И такъ н. пр. старосто въ Рудкахъ принимало доси виказы въ языцѣ рускому, а теперъ вже для чогось не хоче іхъ прімати, а підъ загрозою кары наказує виготовляти ихъ въ языцѣ польскомъ! Таке рѣшеніе ц. к. староста въ Рудкахъ одержавъ о. Теодоръ Савула въ Шоломеничахъ.

Якъ бачимо, нашъ ц. к. староста самъ не знаєть, въ якому языцѣ мають жадати бѣть рускихъ душпастирівъ виказовъ метрикальнихъ. Одинъ ц. к. староста жадає ихъ въ языцѣ латинському, другій въ нѣмецкому, третій въ польскомъ. Въ одній лишь юдій, що въ нѣякій спосѣбъ въ языцѣ — рускому. А прецѣ здоровий розумъ каже, що коли вѣлько виготовляти виказы въ языцѣ нѣмецкому и польскомъ, яко краївомъ, то вѣлько виготовляти ихъ такожъ въ языцѣ рускому, котрій рѣвно жъ єсть після закона краївымъ языкомъ!

Рѣшеніе сеї справы, спроваджуючи на нашихъ душпастирівъ кары, єсть дуже налячимъ и мы зновъ на сїмъ мѣсці висказуємо бажанье, щобъ виша власть видала дотичну інструкцію до всѣхъ ц. к. старостъ вехдної Галичини въ мысль министерскаго реєстрипу въ 16 вересня 1875 р. и свого рѣшенія въ 18 чвіння 1883 р. П. намѣстникъ Залескій, обнимаючи урядъ намѣстничій, колька раздѣвъ заявили прилюдно, що рускому языкови въ Галичинѣ не позволить чинити кривды. Мы вже разъ зверталися до него въ сїмъ дѣлѣ, а теперъ чинимо се повторно — чей-же не на дармо!

О нашомъ судовництвѣ.

I.

Суды займають помежи урядами дуже важне становиско, такъ яко карні трибуналы, якъ и въ право-приватныхъ отношеніяхъ; бѣть нихъ залежить вимѣръ справедливости, они причиняються до уморальненія суспільності, до піднесення и утверждженія добробуту. Тоже не диво, що у всѣхъ державахъ тѣла праводавчі звертають велику увагу на устрій судовъ, інституції орѣкаючи о місії та вѣмъ, о вѣльности, ба навѣть о житію мешканцівъ, и стараются забезпечити независимостъ и безсторонність стану судейскаго, бо лише тогоды вишки и рѣшена судові можуть бути справедливими, если при ихъ видаю судія не поводуєся анѣ взглядами політики, анѣ протекцію, анѣ приватою. Тому то судіями повинні бути люди независимі якъ підъ взглядомъ матеріальнимъ, такъ и моральнимъ, а обовязкомъ тѣла праводавчого и настоятельствъ судовихъ єсть усувати всякий поводи, котрі могли-бы въ тую інституцію впровадити деморалізацію.

Въ Австрії забезпечують основні закони судіямъ самостійність и независимостъ и заразомъ для охорони ихъ бѣть впливу політики бѣдѣляють суды бѣть властей адміністраційнихъ, якъ се становятъ Арт. 6 и 14 закону въ 21 грудня 1867 (ч. 144 Д. зак. держ.).

Но чи и якъ въ практицѣ, въ житію щоденномъ, переведено висказану засаду? Чи не заходять вѣякі хиби въ організмѣ судовѣмъ? Поглянемо на статистичні даты підъ взглядомъ персоналу и платнѣ въ нашомъ львівському округу апеляційномъ у вехдної Галичинѣ ст. Буковиною.

Не будемо тутъ застановляти надъ недостаточною обсадою нашихъ судовъ въ поїданю до іншихъ провінцій, — се виказали вже наші делегати до ради державної,

скажемо лише коротко, що именно менші суди повѣтівъ а тымъ самимъ урядники судейскі при нихъ суть перетяжений, бо майже за правило поставити можна, що суды съ однімъ судією и адъюнктомъ мають 10.000 до 13.000 ексгибитовъ и пару тисяч термінівъ на рокъ залагодити. Тоже не диво, що аби настоятелямъ не наразитися и виказы були добрі, залагоджують ексгибити такъ званімъ „шеберомъ“, не залагоджуючи ще справы, на чѣмъ сторони и вимѣръ справедливості терпять не мало.

Етать урядниківъ округа львівського виказувати слѣдуючі посади судейскі: президента апеляції III-ої ранги, заступника президента апеляції и 2 президентовъ суду краевого у Львовѣ и 1 въ Чернівцяхъ (разомъ 3) V ранги, 6 президентовъ окружнихъ и 2 заступники президентовъ суду краевого VI ранги, 27 советниківъ апеляційнихъ VI ранги, 89 советниківъ судовъ колегіальнихъ VII ранги, 120 судіївъ повѣтівъ VIII ранги, 13 секретарівъ VIII ранги, 202 адъюнктивъ повѣтівъ и 73 адъюнктивъ при трибуналахъ (разомъ 275) IX ранги, 170 адвокантовъ для Галичини а 25 для Буковини, разомъ 195, въ тыхъ 69 по 600 зр., 69 по 500 зр. адъюнктивъ, а решта безплатнихъ. Крімъ тыхъ необмежене число практикантовъ судовихъ, котрі не мають платнѣ и служба имъ не числиться, они до урядниківъ судейськихъ не вчисляються.

Зауважаємо, що ще при прокураторії державної єсть 29 урядниківъ: 1 надпрокураторъ VI р., 8 прокураторовъ VII р., 20 заступниківъ прокураторівъ VIII ранги. Належать они до ряду урядниківъ політичнихъ, але що они рекрутуються въ урядниківъ судовихъ а надто ихъ іменують такожъ советниками, то ихъ поминути не можемо.

Отоожъ въ судѣ служить 731 урядникъ и въ нихъ припадає:

Предплата на „Діло“ для Австрії: для Россії:
на півній рокъ . . . . . 12 зр. на півній рокъ . . . . . 12 рубл.
на півній року . . . . . 6 зр. на півній року . . . . . 6 рубл.
на четверт року . . . . . 3 зр. на четверт року . . . . . 3 рубл.
въ дол. „Бібліотеки“: въ дол. „Бібліотеки“:
на півній рокъ . . . . . 16 зр. на півній рокъ . . . . . 16 рубл.
на півній року . . . . . 8 зр. на півній року . . . . . 8 рубл.
на четверт року . . . . . 4 зр. на четверт року . . . . . 4 рубл.

Для Австро-Угорщини, сподѣлъ Россії:
на півній рокъ . . . . . 15 зр.
на півній року . . . . . 7-50 зр.
на четверт року . . . . . 8-75 зр.
въ дол. „Бібліотеки“: на півній рокъ . . . . . 19 зр. на півній рокъ . . . . . 6 зр.

на совѣтниківъ апеляційнихъ 3-69
на „ . . . . . при трибуналахъ 12-18
на судівъ повѣтівъ 16-41
на секретарівъ 1-78
на адъюнктивъ а) повѣтівъ 27-62
на „ б) при трибун. 10 37-62
на авскультантовъ 26-68
После рѣчної платнѣ побирає:
бѣть звыш 3000 зр. до 11.000 зр. 5-33%
2200 „ до 2800 „ 12-18
бѣть 1640 „ до 2040 „ 18-19
1300 „ до 1600 „ 37-62
адъюнктумъ 600 „ 9-44
500 „ 9-44
безплатнихъ практикантовъ 7-80

Авансъ за 6 лѣтъ бѣть 1877 до 1883 підъ етату представляє:
президентовъ 7, отже на рокъ 9-75%
совѣтн. апеляц. 20 „ 12-33
„ при триб. 36 „ 6-74
суд. и секрет. 50 „ 6-26
адъюнкти . . . . . 94 „ 5-33
авскультант. 148 „ 12-30
Выпадало-бы въ того, що уступають а взглядно посуваютя до вищої ранги
президенти . . . . . по 10 лѣтахъ
совѣтники апеляційні . . . . . 8 „
при трибуналахъ . . . . . 14 „
судівъ и секретарівъ . . . . . 15 „
адъюнкти . . . . . 18 „
авскультанти . . . . . 8 „
служби въ повышшій ранзѣ.

Можна противъ тому обчисленю замѣти, що въ практицѣ єсть скорій авансъ, — се правда, подаємо отже дѣйстній станъ підъ етату найновійшихъ іменовань. И такт авансу-ують: авскультанти бѣть номінації по 7 лѣтахъ служби, адъюнкти по 16 лѣтахъ служби а 13 адъюнктури, суді и секретаріи по 21 лѣтахъ а 8 лѣтахъ судейства, совѣтники при триб. по 29 лѣтахъ а 10 лѣтахъ яко такі, адв. апел. и превеси по 34 лѣтахъ а 11 лѣтахъ яко такі.

Но результатъ послѣднаго авансу не єсть и не може бути мѣродайнимъ на будучність; противно, буде бѣть съ кождымъ рокомъ погрішати и вближати до повышшій наведеного статистично обчисленого пересѣчного часу потребного до авансу, а то по той причинѣ, що нинѣ ще отчуваємо впливъ організації суд

бóльшимъ успéхомъ перепровадити, якъ Бауиты. Вправдѣ же отъ 10 лѣтъ отправляеше духовенство мисии, але звычайно ограничилось только на однодневный, де противно Бауиты найменше тыждень кажду мисию три- мають. — Наше духовенство звычайно обра- влялося, чи нашъ народъ скоче безъ перервы колька днѣвъ на мисии повѣстати, а при тѣмъ какъ наші священики, будучи господарями и от- цами родинъ, скочутъ черезъ колька днѣвъ безъ перервы свои працѣ таїмъ мисии посвя- тити. — Мисия скальска усугубла не только тѣ обѣ ававы, але и доказала, що руска ми- сия черезъ наше духовенство предпринята, може осягнути успéхъ, якого жадна бауитско- польска мисия що въ Руси не осягнула.

Въ суботу вечеръ т. в. 5 (17) мая мала тая мисия ровночата, а вже отъ рана скочи- лася народъ въ найдальшихъ сторонъ. Пе- редъ въ годиною вечеромъ надѣшила процесія въ Иванкова ст. о. Іос. Чубатымъ и заразъ ровночала мисійне торжество вечеरнею при такомъ здвигѣ народъ, що просторона муро- вана церковь скальська вѣрныхъ не мала де по- мѣстити. Въ недѣлю рано припровадивъ де- канъ кудринецкій Впр. о. Лисинецкій дуже численною процесію въ Турильча, а трохи поз- нѣше о. Мочульскій въ Цыганъ. Але що кромѣ людей, котрій въ Иванкова, Турильча и Цыганъ въ процесійнихъ походахъ попри- ходили, прибувало про-разъ бóльше народу въ мѣществості о б а на вѣтъ 10 миль отмежалыхъ, при тѣмъ такожъ велике множество народу въ Россіи, позаякъ Скала лежить на самой гра- ниці, то о 9 год. рано була не только церковь, цѣлý цвинтарь коло церкви, але и всѣ ули- цѣ сусѣдній коло церкви такъ набитій наро- домъ, що перепхатися не було можна. Зъ той причини телеграфували мѣщевій приходникъ въ порозумію ѿ с. дек. скальскимъ Бры- линськимъ до ординарату, просячи о по-зволеніи служити літургію на вѣльній площа- ді.

— О 11 годинѣ оба деканы скальскій и куд- ринецкій съ духовенствомъ въ процесійномъ походѣ выпровадили народъ на велику пло- щадь коло старого замчика, де устроено пре- столь. Площасть надъ 100 сажнівъ довга а 50 широка наповнилась народомъ такъ, що не дуже свободно на нѣй порушатися було можна, а кромѣ того церковь и цвинтарь на около церкви позвастали народомъ наповненій. Бóльше якъ 1000 людей въ самъ день недѣль- ний приступило до св. причастія.

День передъ ровночатью мисии въ Ска- лѣ закінчили въ сусѣдствѣ Скалы въ мѣ- сточку Кривчу Бауиты свою мисию, которую тамъ цѣлý тыждень отправляли. Тоже кра- марѣ образкіи вырушили заразъ по бауит- скій мисії въ Кривчу до Скалы, и тутъ съ удивленіемъ оповѣдали, що абы всѣхъ людей, що черезъ 8 днївъ въ Кривчу бували, разомъ вѣбрati, то не було-бы и третої части того, що вже въ недѣлю рано на мисії въ Скаль явилося. Видно, що бауитскій мисії Ру- синівъ не грѣють! Кромѣ руского народа такъ въ сїї якъ и въ тamtomъ сторони Збруца, якъ такожъ численною рускою окрестною ин- телігенцією, прибуло много польской шляхты и рѣжнородної польской интелігенції, адажа въ разъ бóльше для цѣкавости якъ добромъ волѣ, но коли зачали слухати проповѣді, голо- шеныхъ съ одушевленіемъ и правдивою кра- спорѣчивостю нашими рускими місіонерами, зачала ихъ охота до кпнъ и жартівъ усту- пати мѣсця повазѣ, а другого днѧ и слѣдую- ючихъ начали приступати до сповѣді, вира- зно просячи, щобъ ихъ самъ рускій місіонеръ сповѣди слухали, помимо того ѹо на мисії були два лат. священики каноникъ Шамоцкій въ Гусатына и лат. парохъ Лисинецкій въ Борщевѣ для слухання сповѣді и причастія вѣр- нихъ обраду латинського. Кромѣ місіонерѣвъ було ѹо 20 рускихъ священиковъ въ декана- тѣ скальского и кудринецкого.

Славно вѣзначалися всѣ наші проповѣд- ники; только одинъ проповѣдникъ, хотячи наслѣдувати Бауитовъ, зачавъ свою проповѣдь убирати небѣтвійними гумористичними фа- цієюми и тымъ народовъ не подавался. Проповѣді: Впр. о. деканъ Брылінській 2 про- повѣди и 1 катехізацио, о. Міцковскій 3 про- повѣди, о. Лушпинській Леонтій 2 проповѣди и 2 катехізацио, о. Лобода 2 проповѣди, о. Тышинській 1 проповѣдь и 1 катехізацио, о. Евгений Алексеевичъ 3 проповѣди, о. Кобилян- скій въ Доброкутѣ 1 проповѣдь и мѣщевій парохъ 2 послѣдній проповѣдь.

Въ понедѣлокъ 7 (19) мая припровадивъ Пр. о. Машевскій процесію въ Босиръ, Соки- ринець и Коцюбинчинъ, а въ второкъ 8 (19) зновъ о. Кушникъ процесію въ Лосача и Бур- давковець. Въ середу же 9 (21), хотій новій процесії не прибули, то вѣтъ взагляду, ѹо то бувъ днівъ св. Николая и храмъ мѣщевої цер- кви, вѣйшлось ѹо бóльше множество народу, особливо прибуло велике множество народу въ Россіи. — Брата нашіхъ вѣтъ за кордону не могли налікувати величюю нашого богослуже- нia и ревностию нашого духовенства, нарвкаючи на свое православне духовенство, котре дуже рѣдко и то въ неизромульбомъ для нихъ россійскѣмъ языцѣ имѣть проповѣдь. Части вже наївшеши, ѹо православна вархія за кор- дономъ піднімала, ѹо причина штунди и ін- шихъ рѣжніхъ сектъ, які въ нашій рускій Українѣ ширяться, лежить въ тѣмъ; ѹо ду- ховенство тамошнє проповѣдає рѣдко и то читаючи въ россійскихъ книжкахъ, а не жи- вимъ народнымъ словомъ.

Належится повне признанье обоюмъ лат. священикамъ, особливо же кс. Шамоцкому въ Гусатына, котрій отъ самого початку до кон- ця неутомимо працювавъ, по руски сповѣдавъ і съ нашимъ духовенствомъ по руски розго- ворювавъ, і ѹо дні 9 годинѣ правивъ въ церквѣ сповѣдану службу Б. и причащавъ вѣр- нихъ обр. латинського, мимо того, ѹо скаль- скій лат. парохъ Андріївскій нѣколи до цер- кви на жадву духовну услугу появилася не хотѣвъ.

Успѣхъ мисії, якъ самій притомній Поп- лаки признали, бувъ блыскучій: близько 4000 душъ обохъ обрядівъ приступало до св. при- частія, а проповѣді нашихъ місіонерѣвъ такъ сильно врушили серца народу, ѹо коли въ прощальній проповѣді при водруженню місій- ного креста остатній проповѣдникъ завівавъ народъ до поднесення рукъ на знакъ, ѹо чинять Богу обѣтъ — отъ тепері плекати твѣ- рездѣсть, працю, ощадності и просвѣт- ту, бо тій только лучшу будучивость нашому народови зготовити потрафлять, — много-ты- сачивъ здвигъ съ великомъ одушевленіемъ піднівсь руки на знакъ, ѹо такій обѣтъ Богу робити, і крикнули всѣ мовъ въ одної груди „обѣцююмо“!

Було-бы дуже добре, ѹо наше духовенство по всѣхъ бодай мѣсточкахъ и бóль- шихъ селахъ такъ бóльше-днівній місії устро- ювало, а тогдъ місія бауитскій межи нашимъ народомъ устали-бы, а народъ скорше про- зрѣвъ-бы і лучше свою церковь і свою народність полюбивъ-бы!

Переглядъ часописей.

(Штунда а православіє на Волыні и Укра- ині. Ілюстрація до теорії кн. Бисмарка о над- продукції интелігенції.)

Дуже часто появляються въ россійскихъ сто- личныхъ журналахъ и въ газетахъ, выходящихъ въ Київѣ, Одесої и Жатомири на Волыні, об- ширній статій о новій сектѣ середъ малоруського народа въ россійской державѣ, о сектѣ, котрія не перестає ширитися въже нынѣ страхомъ перей- має православну церковь. Сектою тою есть штунда, котрія выбровивши подъ вилывомъ Нѣмцѣвъ-протестантівъ на Українѣ въ кіево-кій губернії, стала вже такъ могучою, ѹо еї при- клонники штундисти жадають вже отъ прави- тельства рѣвного поставленія съ роскошниками и просить дозволу на заложеніе власної молитовнї. Але штунда не обмежилася лише на Українѣ; она появилася вже и змагається сильно и на Волыні, зъ откі дуже легко може перенестися въ до Галичини, бо нашъ народъ масами туди вы- ходить на зароботки. Ось ѹо пише о штундѣ жи- томирська газета „Волынь“:

„Появленіе штунди на Волыні относится до 1870-ыхъ роковъ и первими ѹо основателями були Нѣмцѣ-колонисты протестантіи и „чужосто- ронній книгоноси“ розширяючи въ тутешнімъ краю біблію и новый завѣтъ выдана англійскаго біблійного товариства. Звѣстно, ѹо штундисти вже давно существуютъ въ ровенському уѣздѣ въ селѣ Саневѣ и тепері числяться ихъ тамъ 13 душъ, 7 мужчинъ і 6 женщинъ. Всѣ они нале- жать до рѣжніхъ родинъ, а ихъ проводиремъ єсть селянинъ Назаръ Боярчукъ, въ котрого хатѣ сходятся штундисти на молитву. Судачи посоля офиційнихъ цифръ, штундистовъ на Волыні було бы дуже мало; въ дѣйності же штунда має у насъ далеко бóльше приклонниковъ. Хочъ о тѣмъ не ма офиційнихъ цифръ, то звѣстно однакожъ добре, ѹо до неї причисляются многі селяни въ новоградволинському і житомирському уѣздахъ, якъ н. пр. въ Горошкахъ, въ Славовѣ и другихъ мѣсточкахъ і селахъ, де єсли Нѣмцѣ-колонисты. Такімъ способомъ штунда у насъ мало по малу шириться незамѣтно и вже успѣла пустити коренъ, тымъ бóльше, ѹо самъ усло- вія помагають до розвою сїї секты.“

„Де-жъ и въ чёмъ причина появленія и бы- строго ширенія у насъ штунди? За то обвиняютъ звычайно наше духовенство. Въ 1880 р. оберъ- прокуроръ св. синода, объѣзжаючи кіевску и волынську губернії и познакомивши съ духовен- ствомъ, заявивъ представителямъ ѹо, ѹо „возні- ковеніе въ краї штундизма имѣть связь съ характеромъ отношений пастырей къ насомъ“ и ѹо „ослабленіе штундизма можетъ быть достигнуто улуч- шеніемъ этихъ отношений“, самъ же отношенія назаввь оберъ-прокуроръ, „отношеніями прискорбнаго свойства“. Що высказавъ оберъ-прокуроръ, по- тверджается дѣйстіемъ частими жалобами приход- жанъ на своихъ пастырівъ, зъ которыхъ многі въ многихъ случаяхъ являются не строителми царства Христового на землі. Забуваючи о своїхъ высокомъ званію гонятъ они лишь за материальными выгодами и неразъ служать примѣромъ соблазни, гордять и презирають своими прихожанами, и будуть справедливо у нихъ ро- поть и непошанованье, особливо ѹо, коли само-

богослуженіе и воякі священнодѣйства отправля- ють дуже легковажно и безъ всякої належної побожности. Оскорблene религійне чувство вѣру- ючого не находитъ вдоволенія, слабіе и приво- дить ѹо до религійного індиферентизму або ро- бить ѹо приклонникомъ для тыхъ, ѹо собою дають ему примѣръ лѣпшого житя.“

Въ подобній спосібъ виказує „Волынь“ воне зло, закоренівшое глубоко въ православ- ному духовенству въ загалѣ а спеціально на Волыні, ѹо приневодило рускій народъ, не склон- ний впрочому нѣ до религійного фанатизму нѣ сектярства, шукати заспокоеня свого религійного чувства по за православіємъ. Але дальше „Волынь“ стає и въ оборонѣ православного духо- венства, бо, якъ каже: „не лиши само оно тому зому виновате, але и православна интелигенція, котрія не то ѹо рѣвнодушно относится до своемъ вѣры, но навѣть противъ неї дѣлає. Православна интелигенція глядить на свое духовенство съ такимъ презрѣніемъ, ѹо якимъ знову духовен- ство глядить на просты народъ“.

Коли вже сїї причини достаточній, ѹо ви- кликати въ народѣ індиферентизмъ религійний и отклонити ѹо отъ вѣры, ѹо не дасъ ему отповѣд- ної поживы духовної, то въ нашому рускому на- родѣ єсть ѹо и інша причина, ѹо спонукує его въ Россії шукати заспокоеня свого религійного чувства въ штундѣ. Гляньте лиши на нашего рус- ского селянина, коли єнъ раненько до всходу сонця, вишовши въ садокъ або на поле, молится Богови! Єнъ видѣть докола себе величезну и непонятну для него силу природы и чувствує въ нѣй и въ своїмъ серци Бога, ѹо котримъ розмовляє, хочъ може и не розуміє словъ, які голо- сять его уста. Народъ малоруський глубоко чув- ствительный и мыслячий; для него не выстарчає якъ для того холодного богомольца изъ-за Кур- ска або Казанія самъ образъ въ Почаевѣ, ѹо лишь передъ нимъ по воякій формѣ и съ тонко- стю артиста на сценѣ перехреститися. Нашъ християнинъ бажає въ своїмъ серци почути Бога, а въ житю шукає помочи въ наукѣ закона Христового. Не дають ему єнъ свои, ѹо єнъ бере єнъ отъ чужихъ. Тутъ причина, для чего штунда тихимъ безъ всякої агітациі, безъ всякої про- паганды и високопарныхъ отзывовъ въ газетахъ, шириться и росте середъ православія въ малору- ському народѣ. Але на сю духову і моральну сторону малоруського народа православна церковь досі найменше зважала.

Де-жъ шукати помочи противъ розширяю- щоїся секты? Чи шукати єнъ може въ якихъ „Трудахъ духовної академії“, чи въ якихъ „Днів-никахъ“ або въ тыхъ статіяхъ, ѹо пишутся въ „Страннику“ навѣть Галичанами, а въ котріхъ славяються менониты, мовы бы за взоръ ставились православнимъ? На кождый случай не въ тихъ статіяхъ, котрія штунда панують надъ нимъ по воякій формѣ и съ тонко- стю артиста на сценѣ перехреститися. Нашъ християнинъ бажає засвѣдгы отъ царя въ меншинії, ѹо до питання абстиненції (це було именно ѹо есть головною опорою межи шовиністами з умбрійцами); дотепер однакожъ узнало єнъ царя въ меншинії, котрія єсть конгломератомъ франційськихъ межи собою ѹо до многихъ ти- літично-соціальній програм, - концепції дарної акції, коли ходило о засланчесії національного становища, а шовиністами лѣвниць, були маже засвѣдгы отъ царя въ меншинії і працюючи въ меншинії, і тероромъ загалу до бóльшості. Вироби- ти послѣдною радою держави, коли єнъ розбивати парламентарний клубъ, не такій крокъ і фактическими отношеніями.

(Приготовляючі праць для споділ- гації.) Въ сподільній міністерстї і тепері надъ уложенемъ буджету на робкѣ адміністративній. — Дуже окрес- ції замѣтні въ тѣмъ направленію особли- вості маринарки, котрія якъ звѣткою єнъ послѣдною сесією делегації нового ви- особѣ бар. Штернека. Ходить тутъ, ѹо секція маринарки поставить въ делегації висше вищенье буджету, а бар. Штернека єнъ жити делегації мемуаръ, въ котрому єнъ оставленій планъ постепеного дово- рианія. Такъ робивъ свого часу генер- гоффъ, коли делегаціямъ предкладавъ стalon флоту.

(Розязанье сїїмъ краєваго). Ци патентомъ оголошены въ урядовїй газетѣ дніської дні 31 мая розязано 9 кра- ѡвъ именно: сїмы низшии вищіи стрії, Зальцбурга, Стирії, Кау- Буковини, Моравії, Шлезії, Ліберга і зараджено розночено єнъ. Виборы будуть вже розписані въ єнъ часі. — Про сегочону сесію га- ганія нема до сїї пори нѣякої певної вѣдомості.

(Укроплення въ Боснії і Герцеговинѣ) давно появлялося въ одній угорской газетѣ, въ котрій говорено про конечність єднії Боснії і Герцеговинї. Вѣсть про тутъ задля коштівъ єнъ нею полученихъ въ сїї вразити кождого податкуючого, ви- бірка і другій газеты а въ ковець єнъ офіційный „Pester Lloyd“, єнъ рѣчъ склалася єнъ такъ: Шефъ генералъ бу генер. Бекъ, ѹо вернувъ ведомості зъ свою подорожі, отбувавъ рѣвніми властінми соби офіційами інспекції постї въ полудній Далматії, Боснії, а тї подорожі стоять въ звісі построїння новихъ крѣпостей въ скіпахъ, а передъ всімъ ходить тутъ урвишії Дріни, а офіційно трохи тутъ Гораціа і Вишег

ЗАГРАНИЦЯ.

Франція. Правительство французске съ великою енергією веде свою позаморскую дѣлъ. По залагодженю справы въ Анакай и Тонкинѣ приступає оно теперь до остаточного рѣшениа спорѣвъ на Мадагаскарѣ. Войска, котрій доси були въ Тонкинѣ, не повернутъ домбъ, але отпильнутъ до Мадагаскару, а на ихъ мѣсце прійдуть свѣжіи силы, отпойденіи до мирного заряду новонабутыхъ провинцій. Правительство французске стараєсѧ именно позыскати для войска въ Тонкинѣ образованыхъ людей зъ помѣжъ студентовъ и молодыхъ купцѣвъ, а на Мадагаскарѣ хоче выступити съ цѣлою енергією. Дальшимъ успѣхомъ Франція въ позаморскихъ справахъ бувъ бы протекторатъ надъ царствомъ марокканскимъ, наколи то правда, что доносятъ „Diritto“. До сен газеты пишутъ именно въ Париж, что правительство французске обовязалося потайкомъ взяти Марокко въ защиту передъ другими державами, а за те має получити спорый кусень краю на полуднево-західной ото-ронѣ отъ границѣ Альгиру. Сѣй вѣдомости, — хоче она дуже згдна въ пынайшими способомъ позыскавшия протекторатовъ, — трудно поки-що для того повѣрити, что поступавшия Франція въ Марокко выкликало-бы сильне негодованье въ Испаніи, а Франція не желала бы собѣ нынѣ мати на свѣй граници одного ворога больше, хиба що она думає, що на случай потребы рухъ республиканскій въ Испаніи станутъ бы й въ потребѣ. Въ справѣ египетской взгядно въ справѣ лондонской конференції побѣда, здаєсѧ, такожь по сторонѣ Франції, бо переговоры Англіи съ Францією вже близькій поклончіи и то въ користь по-слѣдної. Якъ ходатъ слухи, англійське правительство обѣцяло на жданье Франціи уступити по двохъ рокахъ зовѣмъ зъ Египту. Якъ въ спра-вахъ заграницьхъ, такъ само такожь поступає енергично кабинетъ Феррого и въ спра-вахъ до- машніхъ. Именемъ правительства вѣсія Ферра 24 с. м. въ шалатѣ пословъ предложение ревизіи державной уставы, мотивуючи свое внесеніе тымъ, що приклонникимъ іншого рода правила треба на завѣбахъ отобрать всяку надѣю. Кн. Викторъ Наполеонъ порождживши съ своимъ батькомъ кн. Еронимомъ Наполеономъ и наймивъ себѣ особне помешканье. Кажуть, що се порожнене має бути лише удане; кн. Еронимъ хоче завѣбами ще грati роля демократи народовця, пôд часъ коли сынъ мусить шукати звязь з аристократією.

Туреччина. Портъ згодилася взяти участъ въ лондонской конференції, але щодѣ условіямъ, що Англія не буде зовѣмъ порушити на ней нѣ справы протекторату нѣ анексії Египту; въ про-тивнѣмъ случаю турецкий уповномочній має розказъ выступити зъ конференції. По додержа-нию уловій султанъ обѣцяє спольно съ Англіюю взяти участъ въ суданському походѣ и обовязавши възлати до похідній Египту и Судану 15000 войск. По сконченїю походу мають такъ войска турецкія якъ и англійськія рѣвночасно уступи-ти зъ Египту. — Въ Албанії все ще панує давній недлъ и борба поодицюхъ племенъ такъ мѣжъ собою якъ и противъ Чорногорцівъ. Не малого клопоту причиняє тутъ ще Туреччинѣ и Італія своимъ агітаціями. Італіанській агітаторъ старається всими силами наклонити Албанію до ідеї прилученія Албанії до Італії и вказують въ велике число тихъ выходцівъ ал-банськихъ, що знайшли користный для себе при-ютъ въ Неаполітанському. Въ цѣляхъ агітатор-скіхъ видається такожь албанська газета „Арнаугтъ Байраг“ (Альбанській пропоръ) и висылається до Албанії. Турецке правительство отобразило сѣй газетѣ дебитъ до Албанії, а сими днамъ власти скодарскій сконфискували значну посылку сен газети. Мустафа Асімъ наша іменованій цивиль-нимъ и военнымъ губернатормъ въ Скодарѣ, а давній комендантъ войсковий Асімъ наша по-клоній до Константино-пола. — Всѣдно-румей-ска депутатія, що вибралися за границю, именно до Лондона, Парижа, Берлина и Вѣднія ста-ратися наклонити держави до сполученія Всѣдно-румей-скій съ князѣвствомъ болгарскимъ, не та-къ дуже великою вагою, якъ-бы се здавалося. Она насампередъ не висланна нѣкимъ и не має юдного мандату, а потому складається властиво лишь зъ одного чоловѣка, Гешова, того самого, що устроюють недавно митинги въ Румелії. Гешовъ вѣдѣхъ лишь на пôдставѣ тихъ желань, якъ заявили участники митинговъ, не получивши бѣгъ нихъ однакожъ юдного мандату. Онь взявъ себѣ ще до помочи Христова, фабриканта роже-вого олії зъ Казанлику, котрій що року вѣ-дѣть за границю въ своихъ интересахъ и ви-брає ще 5 с. м. въ дорогу мимо того, що всѣ коноулѣ ему отраджували, а англійскій впростъ заявили, що англійське правительство его навѣть не прійме. Де Гешовъ теперь перебуває, не зна-ти. — Коли вже въ цѣлой майже Европѣ запа-нувалася мода дигамиту, бомбъ и минъ, то видно и Туреччина не хоце остатися по заду. Зъ Кон-стантино-пола именно доносять, що въ конаку Гу-сейнъ бѣл, члену найвышого трибуналу, открыто мину. Пôдозрѣнныхъ о пôдложенье мины, одного роботника и огородника, арештовано.

НОВИНКИ.

— Звертаємо увагу Вп. предплатниківъ „Дѣла“, що на пынайшими карткахъ адресовихъ мають назна-чену, до якого часу (дня и мѣсяця) зложили предплату на „Дѣло“. Се нехай зъ однови стороны служить нашимъ Вп. предплатникамъ для по-рѣвнанія свого обчисленя съ нашимъ, а зъ другої стороны нехай уважається за наглячу пригадку нашої належності и залегlosti, щобъ мы не

були зневоленій перерывати имъ висылку „Дѣла“. Редакція мусить всѣ рѣжнородній и великихъ вы-датки оплачувати готівкою, тоже и не потребу-емо доказувати, сколько трудности чинить й въ не-точності Вп. предплатниківъ! Замѣтити ще му-симо, що знать запытана (?) поставленій на ад-ресѣ значить, що дотичній Вп. адресатъ замо-вивъ „Дѣло“, а доси ще не уплативъ пѣчного. Тісн. предплатники, що приклада намъ цѣлу належності чи частину въ недѣлю, понедѣлкъ въ сего дня (1—3 л. червня), зволять собѣ самъ дотичній цифри на адресѣ зреагификувати, бо оконтръ книги передплатниківъ зробленій бувъ по-следній дні и ст. мѣсяця мая.

— Въдѣль товариства рускихъ женщинъ сповняє симъ милій обовязокъ подакувати пайсердечнійше Высокоповажаній Пані Ільницкой, женівъ со-вѣтника скілького и директора рускої гімназії, за всѣ труды, які зволила понести при устроєніи драматичного вечера, даного товариствомъ въ користь бѣдныхъ учениць-Русинокъ на дни 8 мая с. р., именно за вѣй приборы сценічній и приукра-шеніе сцени, якъ и за ласкаве висложиченіе сер-вісу до угощання такъ численныхъ гостей. — Отъ вѣдѣлу тов. рускихъ женщинъ.

— Музикально-декаматорскій вечерь въ Калуші, що має отбутися въ недѣлю, зоставивъ въ по-следній хвилине откликаний зъ причини, що ц. к. старо-ство Калуша обвіяли себе некомпетентнімъ (?) дати позволеніе на тойже вечерь. За для споднє-ної пори годѣ було Львовианамъ, до которыхъ удавався калускій комітетъ телеграфично, пред-ставити се дѣло въ ц. к. намѣстництвѣ — и такъ вечерь въ Калуші не отбувся и гості з Львова туди не виѣдили. Сподвѣвася, що вечерь буде небавомъ устроєний, коли комітетъ усуне рѣшенье калуского староства.

— Посоль проф. Юліанъ Романчукъ — якъ довѣду-ємось — скличе небавомъ збрївъ своїхъ выбор-цівъ зъ округу виборчого Калуш-Войниловъ до Калуша и явится на нѣмъ, щобъ здати справу зъ своїхъ дѣяльності въ торбній сесії краевого сейму!

— Соймъ Буковини розвязаний. Новій виборы ще не розписаній; отбудутся мабуть при конці червня або съ початкомъ липня. Отзываємо до Ру-синовъ Буковини, щобъ симъ разомъ виступили вже енергично съ зворгованію агітацію ви-борюю и постараються въ рускихъ округахъ ви-борчихъ пересадити выбірь Русиновъ. Жаль сказати, въ минувшій каденції сейму буковинь-ского не було анѣ одного гдіного Русина посла!

— У Вишнѣвичу повѣста пôдгаєцкого сконстата-тувавъ дні 27 с. м. умисно зъ Львова на тое при-сланій комісаръ, що въ каїб тамошнії почти бракує 400 зр. в. а. Почтмайстеръ К. признався, що тії гроші зъ его провини бракують; видячи гроздичу ему кару задумавъ отбрати собѣ житѣ. Пôдїзаєтъ себѣ 28 с. м. брѣвтою горло, але гортанки не перерѣзаній. Прибувшій зъ Пôдгаєць-лькарь зашивъ рану и сконстатаувавъ, що рана не єсть смертельна. К. має жену и дѣти. При-сланій комісаръ слідить, чи поєднанчимъ пар-тіїмъ не сталаася якъ кривда.

— Проесв. еп. Сильвестръ повернувъ ще минувшого тиждня зъ Вѣднія до Львова на тое при-сланій комісаръ, що въ каїб тамошнії почти бракує 400 зр. в. а. Почтмайстеръ К. признався, що тії гроші зъ его провини бракують; видячи гроздичу ему кару задумавъ отбрати собѣ житѣ. Пôдїзаєтъ себѣ 28 с. м. брѣвтою горло, але гортанки не перерѣзаній. Прибувшій зъ Пôдгаєць-лькарь зашивъ рану и сконстатаувавъ, що рана не єсть смертельна. К. має жену и дѣти. При-сланій комісаръ слідить, чи поєднанчимъ пар-тіїмъ не сталаася якъ кривда.

— 0. Теофіль Петровскій зъ Москалівки, засудженій на кару ц. к. староствомъ въ Коссовѣ за те, що предложивъ метрикальний виказъ для рекля-маций отъ війська въ языцѣ рускому, и помимо засуду на кару до самого кінця виревавъ при языцѣ рускому (въ мыслії виреванії въ тѣмъ дѣлѣ постанови министерскогого реєстру зъ 16 вересня 1875 р.) виѣвъ до теперъ ажъ три рекурсы противъ рѣшенья ц. к. староства. Виказъ ру-скій ц. к. староство остаточно приняло и на пôд-ставѣ руского виказу комісія асентерункова ув'ольнила одного пописового.

— Львівська митр. консисторія припоручила своему духовенству фантову лотерію въ Перемышлі.

— Зъ Тернополя пишутъ намъ: На недавній окружній конференції учителіськї въ Тернополі поставила була учителька зъ Тернополя п. Орловська внесеніе, щобъ всѣ уступи тракту-ючі про руску исторію яко непотрѣбні ви-пустити. Внесеніе се упало при великомъ обурені-ї бѣдності учителівъ противъ п. Орловської. На той-же конференції предложено спроваданіе зъ окружної бібліотеки учителіськї. На 519 при-мѣрниківъ находиться въ бібліотець лишь 26 кни-жокъ рускихъ! Хороша ілюстрація до относинъ нашого школництва!

— Желѣзниця Кароля Людвіка заявляє що буде ви-давати билети для „їзды наокругу“ (Rundreise-billets). Билетовъ тихъ можна буде достати лише у Львова до 30 вересня и треба напередъ по нихъ зголосуватися. Стапілами початковими взгядно концевими подорожи наокругу суть мѣста: Броди, Пôдволочиска, Львівъ, Перемышль и Тарнівъ; можна однакожъ розпочинати подо-рожжъ зъ якої небудь другого стації сені желѣзницї. Близькі поясненія можна достати при кождій каїб особової желѣзницї Кароля Людвіка.

— Народна Торговля заходить тепер ревно въ засновуванії філії въ важнѣшихъ центрахъ про-вінції. Кромѣ філії въ Станиславовѣ, котрій буде відкрита позавтра (5 л. червня), постановлено вже відкрити філію въ Перемышлі, а далѣше въ Тернополі и Дрогобичи. „Народна Торговля“ пев-нимъ крокомъ змѣряє до своєї цѣлі.

— Крим. скільяр Мих. Сѣнгалевичъ, инсталювався въ недѣлю въ архікатедральному храмѣ яко „се-наторъ“ понтіфікального дому съ отзнаками фі-летової и верхнії одежди, т. зв. рошетти. По ли-тургії приготовивъ о. Сѣнгалевичъ пиръ для большого числа лицъ.

— Єзумъ кс. Яцковський напечатавъ въ краківському журналь „Przeglad powszechny“ статію „Bazylianie i reforma dobromielska“. Статія та має ви-ти и окремо брошурою, зъ котрою мы не зали-шило оправу здати нашимъ читателямъ.

— Въ справѣ вступнихъ испытавъ до гімназій и школъ реальніхъ виставилися на завѣзаніе ми-ністерства просвѣти майже всѣ ради школи, що испытавъ тихъ зносили не можна, лише тре-ба ихъ отпойденію змѣнити и примѣнити до тепе-рійшихъ приписовъ.

— **Огнієве читальній въ Чистиловѣ** коло Тернополя отбутся дуже торжественно дні 3 (15) мая. По богослуженню, котре того днія рано отслуживъ о. А. Крушельницкій, зобралось вчесломъ значе-число народу не толькож мѣсцевого, але и зъ су-сідніхъ селъ Бѣлої, Глубочкі, Кутковець, Пронятинъ и Черниховець. Кромѣ того явились яко делегати Тернопольської філії „Просвѣти“ проф. Ол. Барвінській и П. Левицкій а такожь умисно на торжество запрошений нашъ о. Н. Сѣчинський. Съ признаньемъ мусомъ визначити, що якъ симъ разомъ, такъ и въ іншихъ мѣсциахъ Пôдоля въ подобныхъ слuchaix беруть живу участу жен-щини селянки и тымъ способомъ свѣдомостъ народия и просвѣта обгортає цѣлі маси нашого народу. Простора, гарю умаєна и погретомъ є. В. Цѣсарю. Єгака украсена салі не могла помѣстити вільхъ зображенія на се торжество. Зборы от-кryvъ о. А. Крушельницкій короткою, але добре обдуманою промовою, въ котрой виказавъ, що читальній якъ розсадникъ науки и просвѣти становить съ часомъ сильнимъ твердинями, пôдпорою школи и церкви и законочівъ многолітствіемъ. Кращевскій осадженій въ крѣпості магдебургской, де має всякий улекшенія: може проходжуватись, чиоати и курити.

— **Тунель въ стрицькихъ горахъ на желѣзниці** зъ Стрия до Мукачево має бути 2.000 метрівъ довгі, зъ чого $\frac{2}{3}$ припадає на сторону угорську. Щобы переломъ отпойденію відбувався вже на питанія судія сльдичемъ и босланій до прокураторії. — **На черновецько-ковоселецькій желѣзниці** наступить 25 с. м. перша їзда пробна. Отвореніе правиль-ногого руху на обѣй новой желѣзниці наступить при конці червня.

— **Тунель въ стрицькихъ горахъ на желѣзниці** зъ Стрия до Мукачево має бути 2.000 метрівъ довгі, зъ чого $\frac{2}{3}$ припадає на сторону угорську. Щобы переломъ отпойденію відбувався вже на питанія судія сльдичемъ и босланій до прокураторії. — **На черновецько-ковоселецькій желѣзниці** наступить 25 с. м. перша їзда пробна. Отвореніе правиль-ногого руху на обѣй новой желѣзниці наступить при конці червня.

— **Непрошеній гость.** „Voss. Ztg.“ доносить, що якійс Ігнатій Шульцъ, одинъ зъ найнебезпечнійшихъ анархістовъ, вибрався зъ Нью-Йорку въ гостину до Австрії, и везе отъ собою гостиница въ видѣ значного запасу динаміту. Всѣ порти європейськихъ дзостали заавізовани, щобы сего гостя засудити арештувати, якъ лише де появится.

— **О. М. Ковшевичъ,** приходський сотрудникъ зъ Ульвівка, поща Сокаль, приславъ зображенія 18 зр. на празникъ 3 руского мая, зъ которыхъ 9 зр. призначивъ для бѣдныхъ учениківъ рускої гімназії, а прочихъ 9

